

руючи історичними фактами, як фокусник (надто невдалий, правда) шан. проф. Ковалюк не більше не менше—*risum teneatis amici*—що вся історія наша на нашій землі, яка була колись під владою Польщі, це тільки „*kwesytą ruska na ziemiach polskich*“.

Третій гуморист проф. Ромер доводить:

„Супроти пересічної температури не можна перепознати Польщі, а треба її заховати в цілості“. Польща історично-органічна, бо оточують її з заходу і сходу (?) височини. Чому брах це „*mogła od mogła?*“ Польща має існувати разом з Литвою й Руссю, бо за цим стоїть фавна й флора цих трьох країн, і т. д. і т. д. Правда, свідкі докази?

Ще один польський „вчений“ д-р Здзярський доводить, що проф. Грушевський зовсім не вчений, а так—хто його знає що. І взагалі пан Здзярський не визнає ні російських ні українських вчених. То все дурні —справжні учені тільки поляки! З приводу цього „Діло“ наводить відомі слова Кривоша:

„Ай Москва, знає она сильна, что лягть на слова!—бо цього мудрого цуника дуже нагадує п. Здзярський. Варто зазначити, що в своїй лютості на гайдамаків відлюдив він нас навіть під славянські і вихваляючи знамениту ученість проф. Шельонговського з жалем нарікає, що той не поминає Його теорії про неославістичну Українці. Розуміється єдині славян-іссімі це поляки!“

ДЕРЖАВНА ДУМА.

Засідання 10 Феврала.

Головою—*кн. Волконський*.
Оголошуються надіслані справи, між иншим, законодавча думка про реформу учительських інститутів і законопроекти: про улаштування кредитів для городів і земств та про встановлення військового податку для тих, хто не одбуває військової повинності.

Обміркується далі про однією першою й другою законопроект про відокремлення Холмщини і про межі нової губернії.

Парчевський, навівши кілька прикладів, зазначає, що сучасна статистика по національності стоїть на непевному ґрунті і має в собі багато помилок.

Родічев вказує, що найбільш раціональним було б взяти в основу принцип релігійний. Промовець вносить поправку, щоб до Холмської губернії було прилучено тільки ті громади й села, де живе не менш 40 процентів православного населення.

За віроповідний принцип висловлюється також *Гарусевич* і *Лвов*. 1-й. Останній визнає, що здійснити на практиці національний принцип при відокремленні Холмщини — цілком неможливо річ, бо не можна провести точну різню в складові населення, яке належить до двох слав'янських народів.

Сп. Святий вказує, що статистика по національності держалась, навіть, такі вчені авторитети, як Шафарик, Флоринський і інші. Віроповідний же принцип, коли істає воля віри, не може вважатись принципом міцним.

Далі, багато промовців висловлюється по мотивам голосування, між иншим, *Каржик*, який зазначає, що на нього весь законопроект робить дуже тяжке враження.

Ми самі винні,—каже промовець,—в ополіченню руских на окраїнах, закинувши цілі сотні тисяч старовірів, не враховуючи, навіть, їх за людей. Для оборони руського населення, замиєть трьох міль. карбованців, що треба асигнувати на відокремлення Холмщини, краще асигнувати п'ятилітню карб. на збудування шкіл та церков і на підняття економічного добробуту руського населення.

Докладчик *Чижов*, обороняючи етнографічний принцип, радить відкинути всі поправки, бо вони виключають з будучої холмської губернії значне число руського населення.

Поправки відкидаються. Одліл перший і другий приймаються в редакції комісії.

Приймається порада докладчика обміркувати одночасно одліл третій, четвертий і п'ятий: про поділення міщевості на повіті,—повіті між губерніями холмською і люблянською та про зниження сідлецької губернії.

Гр. Уваров вказує, що перетиснення повітів, звичайно, робиться в законодавчому порядку; комісія ж обов'язок намітити межі окремих повітів покладає на міністра вв. справ, чим з'являється компетенція Думи.

Масленников, поділяючи думку *Уварова*, радить повернути одліл третій в комісію для перероблення, або прийняти його в урядовій редакції, з деякими поправками.

Гарусевич, піддержуючи пораду *Масленникова*, вказує, що не варт змінювати прав Думи, навіть, в цьому спеціальному законопроекті.

Даміа думає, що улаштування нового губерньського города Холма не повинно бути кроком до зруйнування старого губернь. города Сідлеця, який істає вже з 1842 р. Промовець радить поправку, агідно з якою сідлецька губ. залишується, але до неї прилучається, замість повітів, що віділдуть до холмської губ., два повіті варшавської губ.—новоминський і радиминський.

*Тов. мін. вв. справ. Харузі*н рішуче висловлюється проти поради *Даміа*, вказуючи, що передліл губерній завше відбивається на традиціях місцевого населення.

Всяке управління губернією, як самостійною одиницею, викликає величезні видатки.

Робити-ж такі видатки тільки для того, щоб лишити Сідлець, як губерньський город, немає ніяких підстав.

Після промов *Масленникова-Гарусевича*, *Шимарова* і *Чижова*, одліл з 3—6 й приймаються в редакції комісії.

Одліл 7-й і 8-й приймаються без обговорення.

По одліл 9-му *Парчевський* повстає проти влаштування особливого окружного суду в холмській губ. Одліл приймається в редакції комісії.

По одліл 10-му—про виділ холмської губ. з Царства Польського і залежність її від міністра внутрішніх справ в загальному порядку управління, записується 50 промовців.

Масленников вказує на небезпеку відокремлення в стратегічному відношенні, бо суперечок між варшавським генерал-губернат. і незалежним йому холмським губернатором ніяк не можна запобігти. Це було-б не так небезпечно, як би ми могли покладатись, на випадок війни, хоч на гарні відношення до нас місцевого населення, але цього не буде, бо ми зробили все для того, щоб населення Польщі ставало вороже.

Шечков визнає, що заголовок законопроекта зовсім не відповідає змістові цього закону.

Виголошуєчи відокремлення Холмщини, і не даючи реального змісту цьому відокремленню, ми робимо небезпечний крок. Майбутні польські земства будуть, без всякого сумніву, політичними установами, і, напевне, будуть підготовувати федерацію; але федерація з'єднає тільки роз'єднані держави, з'єднає-ж—вона вже роз'єднує.

Слідуюче засідання—завтра.

Державна Рада.

Засідання 10 Феврала.

Головою *Голубев*.
Обміркується далі законопроект про урівнення жєнщин в правах спадщини по законові з мужчинами. Думку більшости комісії піддержує *Баталій*, який доводить, що іст-

нующий закон не має вже життєвої сили, переробившись в історичний пережиток, але він виріє на ґрунті міщєвого землевласництва 16 і 17 вв. Тепер, коли дух старого закону вже загинув, настав час викреслити з закону законові і самий закон.

Думку меншости комісії піддержують *Струков*, *Осуфьев* і *Стішинський*.

Після перерви проти законопроекта висловлюється *Ушаков*, який вбачає в ньому привід до безкоштовних тяганин селян, котрі назовуть будучий закон—баб'ячим законом. За підковитє відхилення законопроекта стоить *Зінов'єв*, який визнає, що це питання ще зовсім не вичєненє.

Законопроект піддержують *Дейт-ріх* і *Срмлов*, які доводять, що цей проєкт має думку зміцнити руське землевласництво й руське сєльське хазяїство.

Після промови тов. мін. юстиції, що теж піддержує законопроект, в поради *Шьємана*, обмежується дальше записування промовців.

Засідання закривається.

ПО РОСІІ.

— **Права жєнщин на державну службу.** В декабрі минулого року було височайше затвержено, а потім і видано закон про те, щоб жєнщини, які скінчили курс наук в вищих школах, матимуть права по державній службі, коли вилдержать до того екзамена в державних комісіях.

Таким чином в зв'язку з цим законом утворються новє становище для осіб, що скінчили вищі жіночі курси. Питання про це обговорювали на засіданні радянської комісії вищих жіночих курсів під проводом профєсєра С. К. Буліча. Крім членів комісії, на засіданні заклакали, вважаючи на сербозність питання, членів комітєту товариств по постачанню коштів курсам. Радянська комісія постановила: прохати раду профєсєрів, щоб вона поклялолася перед міністерством народної освіти про порівняння в правах свідочка, які вилдають вищі жіночі курси по закінченні їх, з свідочками університетськими. На тому ж засіданні радянської комісії обговорювали питання про зміну правил прийому для тих, що знову поступатимуть на курси. Докладно розробити нові правила про це доручили комісії, яка склалася з директорів та деканів. Врешті комісія висловила побажання, щоб при новому прийомі отдавали перевагу тим з охочих постуцати на курси, які пробули вже який чиниший час в других вищих школах і вилдержали по програмі тих шкіл зачаті й екзамена.

— **Залізничні і нещасні випадки.** Сопільський музей імені А. В. Погєже-вий виробив нові діаграми, що до нещасних випадків на залізницях Європейської та Азійської Росії. Ці діаграми охоплюють час од 1903 року до 1908-го. Нижче подаємо цифри, які показують, що нещасні випадки на російських залізницях за тих шість років побільшались мало не в двічі: В 1903 році було поранєно 4.014 душ, убито—1.746; в 1904 було поранєно 4.496, убито—1830; в 1905 році поранєно 5.556 душ, убито—2.711; в 1906 році поранєно 7.192, вбито—2.751; в 1907 році поранєно 7.032, убито—2.892; в 1908 році поранєно 7.050 убито—2.950.

(Г. М.)

— **Законознавство в середніх школах.** Міністерство народної освіти визнало за необхідне завести такий порядок, щоб наперед уроки законодавства в хлоп'ячих середніх школах доручали вести тільки тим особам, які скінчили юридичний факультет і про яких шкільно-окружне начальство має відомости, що вони крім того визначаються педагогічними злібно-

путь, нятка не дасть дуги. Ну, та нічого, розвотуй далі.

Нитка ріже руку, але то дурниця. Зміє все далі й далі в'ється в небо, стає менше та менше.

— Телеграму давай!

Пускається телеграма. Вилєнький папирчик начіпляється на нитку і підковлює трюшки вгору. Вітер підковлює—пішла телеграма. Ось зачепилася за вузлик і пручається; вилєняється, от трюхи не крикне вниз „не пускають!“ Але тут треба шарпнути нитку. Вітер знов підковлює і подплавил знову вгору біла вєсточка. Ось уже вона недалєко, вже вона в тому місці, де навіть Гаврик не може бачити нитки. Ось-ось зміє прочтєна телеграма.

Але тут всі разом чують крик і переводять очі з змія на землю. Іде Федько. Іде і кричить. Він міг би підійти тихенько, так що й не почув би нічого,—але Федько того не любив. Він це здалєку кричить:

— А ну, гей там, давай сюди змія!

Буде однімати. Федько іде змія однімати!

Руки в кишені, картуз на бакыр, іде не поспішає. Але тїкати і не пробує, Федько усяку собаку випередить.

Хлопці починають швидко зєотувать нитку. Але що то допоможе?

— Давай змія!—підходить ближче Федько.

Гаврик кривить губи і хмикає. Стьопка абїд, але хутко зєотує нитку, зиркаючи на Федька.

Спірка піднімає з землі камінь і кричить:

— А ну, підійди! А ну!

Але Федько навіть рук не виймає

з кишені і таки підходить. — Давай сюди змія!

Тут він уже виймає руки з кишені, бо Спірка затуляє собою Стьопку і піднімає руку з камінем. Але сам Федько каміня не шукає, він тільки дивиться за Спірковю рукою.

— Даєш змія?

— А це твій змія?

— Одному та й буде мій.

— Ова! Задавай! Так і провалю голову, тільки підійди.

— А ну бий!

Федько навіть груди підставляє, так наче йому тільки того й хочеться, щоб його вдарили камінем. Чуб йому стирчить звиліз з-під картуза, очі хутко бігають.

А Стьопка зєотує, а Стьопка зєотує! Зміє тільки диркає далєко вгору та шарпається і не розуміє нічого, що там сталося внизу, того його так скоро тягнуть назад.

— Ну, бий же! Ех, ти!—боїться... Я он без каміня, на вас трюх.

— Лїнька, Ва-а-сько!—раптом кричить Спірка.—Сюда-а!.. Федько змія однімає!

Але Федько змія зривається з місця, налітає на Спірку, ловко підставляє ногу й кидє його на землю. Тут же підкакує до Стьопка, хапає нитку і рве її до себе. Нитка трїскає, зміє диркає, Гаврик плаче, а Федько намотує нитку на руку і помалу завод іде долєду. Вигляд у його гордий, Спірка й Стьопка кидаются на його, очі аж горять шпурляють каміня, але Федько тільки угинається й регоче.

— Халамдрол! Ну, не попадайся ти на нашій улиці! Восяк! Зараза!

А Федько все йде та й іде. Зміє уже його.

Але тут, буває, візьме й зробить несподіванє. Коли вже хлопці далєко і не можуть йому нічого зробити, він раптом вертається і віддає змія. Навіть принесе ще своїх ниток і дасть.

— На твого змія! Думаєш, мені він потрібний? Схожу зроблю з цілого листа. Тато з тіюграфії привєсе червоної бумаги, так он якого зрєблю...

Але так не часто буває. Частіше кінчається тим, що хлопці біжать долєду, жаліються, а їхні тато чи матєо ідуть до Федькової матері і теж жаліються. А Федькові вєчєрї вже прочуханка. Але й тут Федько не як всі діти поводиться. Він не плаче, не просить, не обіцає, що більше не буде. Насується і сидить. Мати лає, грозиться, а він хоч ба слово з уст, сидить і мовчить.

Приходить тато з роботи. Він стомлений і сердитий. Руки сині од олово літери, які він складає в друкарні. Щокї теж нїби оліаєм наліти, худі-худі, а борода на їх така рїдка, що видно кризь неї тіло.

— Що? Вже знов?—питає він, глянувши на Федька.

Федько ще більш насуплюється й починає колупати пальцем кінець стєду. А мати розєовїдає.

— І правда то?—питає батько у Федька.

Федько мовчить.

— Кому ж я говорю?! Правда те, що мати каже?

— Правда—тихо одмовляє Федько.— Свідай штани.

Федько мовчки вєтає, складає штаниці й чекає, похиливши голову.

А Федько все йде та й іде. Зміє уже його.

Але тут, буває, візьме й зробить несподіванє. Коли вже хлопці далєко і не можуть йому нічого зробити, він раптом вертається і віддає змія. Навіть принесе ще своїх ниток і дасть.

— На твого змія! Думаєш, мені він потрібний? Схожу зроблю з цілого листа. Тато з тіюграфії привєсе червоної бумаги, так он якого зрєблю...

Але так не часто буває. Частіше кінчається тим, що хлопці біжать долєду, жаліються, а їхні тато чи матєо ідуть до Федькової матері і теж жаліються. А Федькові вєчєрї вже прочуханка. Але й тут Федько не як всі діти поводиться. Він не плаче, не просить, не обіцає, що більше не буде. Насується і сидить. Мати лає, грозиться, а він хоч ба слово з уст, сидить і мовчить.

Приходить тато з роботи. Він стомлений і сердитий. Руки сині од олово літери, які він складає в друкарні. Щокї теж нїби оліаєм наліти, худі-худі, а борода на їх така рїдка, що видно кризь неї тіло.

— Що? Вже знов?—питає він, глянувши на Федька.

Федько ще більш насуплюється й починає колупати пальцем кінець стєду. А мати розєовїдає.

— І правда то?—питає батько у Федька.

Федько мовчить.

— Кому ж я говорю?! Правда те, що мати каже?

— Правда—тихо одмовляє Федько.— Свідай штани.

Федько мовчки вєтає, складає штаниці й чекає, похиливши голову.

Федько-Халамидник.

Це був чистий розбишака-халамидник.

Не було того дня, щоб хто-небудь не жалівся на Федька: там шпакбу з рогатки вибив; там сивяка підбив своєю „закадишною“ другою; там перекинув дїжку з дощовою водою, яку зібрав з таким клопотом.

Наче біс який сидів у хлопцеві! Усі діти як діти,—граються, бавляться, тахо, лагідно. Федьков-ж не одмінєно, щоб битися, щоб що небудь перевернути догори ногами. Спокій був його ворогом, з яким він борєвся на кожному місці.

Наприклад, таке. Ліплять хатки з піску. Перед будинком, де жив Федько, була незабрукована улиця і там завжди гузали в піску коні. Після дощу цей пісок ставав липким і вохким,—для будування хаток нема кращє. Поставив ногу, обкладєш її піском і виймай потихеньку. От і хатка. Хто хоче, може навіть димаря приробити. Кїло хати можна тин вилплити, а за тином натикати синяшок—і садє.

А між хатками іде улиця. Можна в гості ходити одне до одного.

Федько теж лїпять. Але раптом вєтанє подивляється подивляється і вїзьме та й повалить усе чисто—і своє і чуже. Ще й регочеється.

А як хтєсь розєердиться або заплаче, так і штовхана дасть. Витїсь же з ним і не пробує,—перший по силі на всю улицю. Враз тобі дасть під шїжку, вігне, насидє і питає:

— Ну? Наживсь на світї? Говори.

Як той каже, що наживсь, то мидує,—як пручається, іше бє.

Або пускають хлопці змія. Пляд великий,—ні будинків, ні магазинів, розвігїтїсь є де. І вітер там раз-у-раз найкращий.

От заносить змія.

Федько сидить у себе на воротах, як Соловей-Розбїйник на дереві, і дивиться. Він усе любить або по кришках лазити, або на воротах сидїти. Ворота високі і там нїби скринька така зроблена. В тїй скриньці й засїдає Федька.

— Пускай!—кричить той, що держить.

Зміє вилєтається, але зразу ж ковирєє і б'єтьєсь об землю.

Федькові досадно: дурні, хвіст короткий! Але він сидить і не кричить вічєго. Його думка зовєм інша.

Хлопці догадуються і привязують до хвоста ганчірку. Тоді зміє плавко і легко здїймається вгору. Приємом держати його! Вітер чудєсний, тільки розвотуй нятку та дивись, щоб на вузликах добре з'язані були. Зміє хутєтує і хитає головою то в тєй бік, то в другий, начє комуєсь шєпче щєсь на ухо, то з одного боку, то з другого. А як дирчїти ще начєплєні, аж дух рєдє! Цїлий день би стоят, та держав, та дивився у гору! Небо високє-високє, синє та холоднє. А зміє у йому білий-білий, хилїтається, хвостом злєгка водить, начє плава, начє йому душно і він лїняво обмакує себе вїялом. І лєдвє-лєдвє чуєно лєтьєся од його дирчання дирчотє. Не тільки бачити, а й чуєш. Так начє Грїць або Стьопка тат у гору і тягне за нятку, бадутьєсь там і дирчїть унає.

Нитка вже дугєю пішла. Ех, погано путь зроблено! Як добре зробити

путь, нятка не дасть дуги. Ну, та нічого, розвотуй далі.

Нитка ріже руку, але то дурниця. Зміє все далі й далі в'ється в небо, стає менше та менше.

— Телеграму давай!

Пускається телеграма. Вилєнький папирчик начіпляється на нитку і підковлює трюшки вгору. Вітер підковлює—пішла телеграма. Ось зачепилася за вузлик і пручається; вилєняється, от трюхи не крикне вниз „не пускають!“ Але тут треба шарпнути нитку. Вітер знов підковлює і подплавил знову вгору біла вєсточка. Ось уже вона недалєко, вже вона в тому місці, де навіть Гаврик не може бачити нитки. Ось-ось зміє прочтєна телеграма.

Але тут всі разом чують крик і переводять очі з змія на землю. Іде Федько. Іде і кричить. Він міг би підійти тихенько, так що й не почув би нічого,—але Федько того не любив. Він це здалєку кричить:

— А ну, гей там, давай сюди змія!

лопольні. Вчора у київську повітову поліцію надійшла з с. Казіміровка, Київськ. пов. телеграма про кривавий випадок на місцеву монополію. Ввечері 10 февраля в с. Казіміровка 4 невідомі злощасті впади на монополію, убили свідельця Чабана і його жінку і, пограбувавши гроші, втекли. Зараз поліція розшукує розбійників. На місце події виїхав з Києва київський повітовий справник Фалет.

Скільки грошей узяли злощасті невідомо. Про подію сповіщено жандармської власті і прокурорський догляд.

Прибутки цукроварів. Товариство цукроварів і рафінерів братів Терещенків закінчило 1910—11 операційний рік з частим прибутком у сумі 309.560 карб. У дивіденд видали по 170 карб. на пай—всього 272.000 карб. на основний капітал 8 мил. карб.

3 Київщини. Народна бібліотека. З справознавання баб'яньської (уманськ. пов.) народної бібліотеки вилко: в 1911 р. бібліотека мала 73 підписників—дорослих мужчин 52, женщин 5, підлітків-хлопчиків—14, дівчат—2, книжок у бібліотеці—609 на російській і українській мові.

Відповідно справознаванню завідуючого виявляється, що більш всего був попит на українські книжки і читачі найбільш цікавилися книжками по історії й географії.

Оцінка. Бердичівський поліцейстер наказав приставам зробити оцінку продукції підприємств, що зареєстровані або належать євреям.

3 Волинні. Самогубство землеміра. 30 января в Овручі в гостях застрелився землемір М. В. Ігнат'єв, 28 рок. У кишені в його знайдено записку: „Прощу в'є смерті нікого не винити. Н. Ігнат'єв. Ж'єзв'є пуста“. Гадають, що до самогубства спричинилося кохання з одною замужною жінчиною.

3 Поділля. „Одруб“. З м. Печери, брацлавського повіту, нам пишуть, що цими днями туди привізлив член землеустроїтельної комісії П. Перожинський, скликав сход і умовляв селян, щоб склали приговора про „одруб“. Селяне майже що нічого не второпали з слів П. Перожинського і т-ж і розійшлися.

3 Податки. Зборщиці. Під Опощенню зборщик казенних монополій Сопетай нагнав селян, щоб їхали з вагою й гукував на них, щоб вони звернули йому з дороги. Селяне не послухалися. Розлючений Сопетай, щоб налякати їх, вистріляв з револьвера. Селяне кинулись до нього і хоч він став утікати, але вони наздогнали, привели до села, прибили і одвели до опішнянської земської лікарні. Крім того, що побили, селяне також пограбували й гроші, частину яких вже знайдено. Трох годівних вивуватців арештовано.

Позички під заставу хліба, крім посередницьких операцій, практикуються в хмельницькому позичковому т-ві. До кінця минулого року видано було позичок 3260 карб. під заклад жита 3550 п., вівса 2350 п. й гречки 280 п. За посередницькі операції т-во в 1911 році мало прибутку 93 карб. 30 коп.

Допомога. Департамент хліборобства признавча Ворківському селянсько-господарському товариству, гадичького повіту, 50 карб. на влаштування показного поля.

3 Харківщини. Позичкова каса. Харківська губерньська земська позичкова каса відкрилась у 1909 р. З того часу вона невичайно швидко поширила свої операції. Перший рік свого існування вона закінчила з балансом у 317.000 карб. На другий рік балансу вже підскочив до 805.000 карб., причым каса мала одних вкладків на 600.000 карб. За останній рік каса зробила обороту на 10 мил. карб., позичок видала на 1.300 тис. карб., вкла-

дів мала більш як на 1.300.000 карб., чистого прибутку дала 77 тис. карб. і скінчила рік з балансом у 1.700.000 карб. Каса має стільки вкладків, що вже не позичає для себе грошей. Каса видає позички селянським кооперативним товариствам, постачає хліборобські машини позичковим товариствам, продає на льготних умовах дахову бляху й організує гуртовий продаж селянського хліба.

Обороти української книгарні. Минулого року українська книгарня вторгувала на 2 тис. карб. більше від попереднього року. Добре продаються і хатні виробки українські: глечики, рушники то-що. Крам цей іде при книжках, а окрема крамниця з такими самими виробами торгує зовсім кепсько. Гаразд би нашій книгарні перебраться на краще місце, більш людне.

Цінавий кооператив. В безлюдській волості, харьк. пов., з початку гласного повітового земства М. А. Івашенца складається товариство, щоб упорядити завод для технічної переробки помідорів. Бо на місцевих ринках буває—доставлять помідорів далеко більш попиту. Пайова вкладка—10 рублів. Вільш 20 пайв ніхто не може мати.

Медико-санітарні з'їзди. Херсонська губерньська земська управа визнала необхідним знову скликати з'їзди представників од земських управ та земських лікарів од всіх повітів губернії. З'їзди ці допоможуть кращій постановці медико-санітарної справи в губернії.

З сучасних настроїв.

Октябрист перед виборами... (Великотрашна ілюзія-фантасія). Кабінет октябристського лідера. З-надвору чути дзвін до церкви. Львовай (виходить).

Вже дзвонять, паве,—час іти На сповідь вам. Октябрист. Чи-ж треба? Львовай.

Говієте-ж. Октябрист. Зміркуй же ти: Хіба і так живцем до неба І до сфер найвищих ми пнемось? Як ж гріхи, які провини На нас тяжать? Не боїмсь Страшного суду: ні хвилини „Духъ прадности“ не панував У нашій фракції ніколи,— Воляє кожний з нас крамоли І про „вершитель“ старанно дбав; Своєї дуже голови Ми сумом теж не клопотали І у „Всесої Вдови“ Той „духъ уніяї“ ховали; „Либоначале“ навик Лішній нашим бюрократам І тим втішалися оддалік, Як слід слухняним депутатам...

Львовай. „Духъ прадности“ ще є... Октябрист. Його карали... в демократах: Родяноко дію ана своє. І кара за нього вивуватих; „Духъ д'їломудрія“?.. Давно Од всіх за нього нам пошана...

Львовай. Октябрист. Во октябрист, як та Суєсана, Сам—„ц'їломудрія“ одно... Львовай (набік).

Забув „Вдови“ вже октябрист... Октябрист. „Смирненюмудрія“?.. Начальство Що-дня нас хвалить за цей хист; А що хтось бачить в цім недбалстві,

Кхм!.. Октябрист. Во октябрист, як та Суєсана, Сам—„ц'їломудрія“ одно... Львовай (набік).

Забув „Вдови“ вже октябрист... Октябрист. „Смирненюмудрія“?.. Начальство Що-дня нас хвалить за цей хист; А що хтось бачить в цім недбалстві,

Кхм!.. Октябрист. Во октябрист, як та Суєсана, Сам—„ц'їломудрія“ одно... Львовай (набік).

Забув „Вдови“ вже октябрист... Октябрист. „Смирненюмудрія“?.. Начальство Що-дня нас хвалить за цей хист; А що хтось бачить в цім недбалстві,

Кхм!.. Октябрист. Во октябрист, як та Суєсана, Сам—„ц'їломудрія“ одно... Львовай (набік).

Забув „Вдови“ вже октябрист... Октябрист. „Смирненюмудрія“?.. Начальство Що-дня нас хвалить за цей хист; А що хтось бачить в цім недбалстві,

Кхм!.. Октябрист. Во октябрист, як та Суєсана, Сам—„ц'їломудрія“ одно... Львовай (набік).

Забув „Вдови“ вже октябрист... Октябрист. „Смирненюмудрія“?.. Начальство Що-дня нас хвалить за цей хист; А що хтось бачить в цім недбалстві,

Кхм!.. Октябрист. Во октябрист, як та Суєсана, Сам—„ц'їломудрія“ одно... Львовай (набік).

Забув „Вдови“ вже октябрист... Октябрист. „Смирненюмудрія“?.. Начальство Що-дня нас хвалить за цей хист; А що хтось бачить в цім недбалстві,

Кхм!.. Октябрист. Во октябрист, як та Суєсана, Сам—„ц'їломудрія“ одно... Львовай (набік).

Забув „Вдови“ вже октябрист... Октябрист. „Смирненюмудрія“?.. Начальство Що-дня нас хвалить за цей хист; А що хтось бачить в цім недбалстві,

Кхм!.. Октябрист. Во октябрист, як та Суєсана, Сам—„ц'їломудрія“ одно... Львовай (набік).

Забув „Вдови“ вже октябрист... Октябрист. „Смирненюмудрія“?.. Начальство Що-дня нас хвалить за цей хист; А що хтось бачить в цім недбалстві,

Львовай. А „духъ любве“? Октябрист. Начальство любим І, щоб йому лиш догодить, То й „документа“ ми загубим. Львовай (набік).

Давно вже загубили!.. Октябрист. Скажи-ж, не криючись, тепера Про хибу нашу хоч одну. Львовай.

Кхм!.. Октябрист. Мовчиш? Ага! Во є химера Балачки вої про ті гріхи. У октябриста їх немає. Львовай.

Ох, Бог про теє лиш знає! Октябрист. Що? Бог? Вайдуже! Хи-хи-хи! Хіба Бог виборець? А в нас Велика в виборнях потреба: Далеко Бог, далеко небо, А близько ось виборив час. Сказати-ж правду, в октябриста І перед виборцем совість часта, Для нас же прийдуть дні ясні... Львовай (набік).

Забув шановний депутат, Що лічать в-осени курчат. (Голосно).

То ви не підіте? Октябрист. Ні, ні: Не одговіюсь—не біда,— Говинням ворога не внищу, Я краще та почищу Ось репутацію... Львовай (виходить).

Шквот!.. Шершень.

За кордоном.

Позиція соц.-демокр. в Германії. Партия соціалістів обмірковувала цими днями питання, як повинен поводитись старший віце-президент рейхстага, соціаліст Шейдеман.

Шейдеманові була поставлена вимога не їхати на прийом до імператора Вільгельма, але Бебель заявив, що Шейдеман повинен їхати, раз цього вимагають його обов'язки на новій посаді. Разом з тим, депутати—соціалісти постановили не виходити з зали засідання, коли президент рейхстагу буде висловлено тост за германського імператора.

Персидські справи. Тегеранському урядові цими днями англійській і російській банки видалуть авансом два мільйони в рахунок майбутньої позички.

З приводу повідомлення Грея „Нов. Вр.“ обурюється тим, що російський консул втручався в справу бушного шаха і радий йому вийти з Персії. „Це, лише газета,—моральний утиск на борів, пригнічує одних і підбадьорює других.

З Баку повідомляють, що ардебільський напад шахсенів на росіян зробив бушний шах з метою викликати карну експедицію проти конституціоналістів.

Коли російський консул порадив шахові залишити свою справу, то шах обіцяв, але потім втік.

Нитайська республіка. Республіканський прапор над Китайським посольством в Петербурзі знято з порали Сазонова, який не вивізує прапора поки Росія офіційно не ухвалить китайської республіки.

Росія ж не може дати своєї згоди на республіку, поки не висніться становище президента Юаншіка і не припиниться безладдя на півдні Китаю.

Юаншіка стягає військом до Пекина. Сун'ятсенові дано звання головного радника при тимчасовому президенті.

Південні китайці не вірять Юаншікаєві і гадають, що він входить в таємні стосунки з послами, щоб стати диктатором. Сун'ятсеном вони незадоволені через те, що він так швидко зрікся бути президентом і оддав всю владу в руки Юаншікає-

підчасами, як проскура. Мати грає. Ні сварок у них, ні брудну, ні клопоту. Пожилі їм вносять плату за квартиру, мужики за землю грошей привезуть. Іх ніхто не вижене з квартири, хоч ба Толя як обидив Федька.

— Скадай, сучий сину, штани!—раптом грівно звертається батько до Федьки.

Федько з під лоба дивиться на тата.

— За віщо?—ледве чути питає він.

— За те, що водиться з благородними дітьми. Я тобі, паршицяю, скільки раз казав: не смій з панамі водитися. Не кумпанія вони тобі.

— Та я з ним не водюсь, він сам дівє.

— Жени його під три чорти од себе... Яка він тобі кумпанія?.. Лягай! Федько лягає, але батько так б'є, що мати зостається зовсім невдоволеною.

А на другий, третій день Федько знов спокушає Толю. І спокушає як раз в такий момент, коли ні одному чоловікові в голову б того не могло прийти.

Скажемо так. На дворі буря, дощ летить з неба, такими патяками, наче там тисячі Федьків перекинулися тисячі діжок в воду. Хмари аж сні, копаті, так і розірюють їх земляні блискавки. Грім тріскає з такою силою, що аж посуд звенить в шафках.

ві. Франція й Англія згодні дати свою згоду на затвердження республіки, але проти цього Германія і Японія, вони радять пождать ще.

Останні вісти.

(З газет та по телеграфу).

В харківському університеті. ХАРЬКІВ. Філологічний факультет дав студентам на медаль тему: „Описание одного изъ южно-русскихъ говоровъ“.

Західно-російське товариство. ПЕТЕРБУРГ. Засноване недавно в Петербурзі т-во західно-російське організує цього року екскурсію студентів-монархістів на Лягву, Україну і Холмщину. Екскурсією керуватиме Вергун. Це т-во звернулось до холмських організацій допомогти йому.

Т-во має на меті порушити справу католиків-росіян в західних губерніях, вивчення відносин російсько-західної людности до Литви, сліди за білоруським рухом, українством, колоністами німецькими, які осіли досить густо на західній границі держави.

Потім т-во знайомитиметься з справами у Галиції і вийметься за те, щоб городам західним надати зовнішній російський вигляд. Товариство має вже біля 300 членів.

Сельсько-господарські курси. УМАНЬ. 15 февраля при уманській хліборобській школі одривається сельсько-господарські курси для дорослих селян. Курси безплатні.

Всякі звістия. ПЕТЕРБУРГ. Літом в Росію приїдуть англійський король і королева. Вияснюється ще деякі подробиці про арештованого генерала Томашевича. Провувши кілька часу предсідателем клуба „музично-артистичний гурток“, він розтратив 13.000 карб. і його скликали в посади. Потім Томашевича запросили бутяфорським предсідателем автомобільного клуба, заснованого авантюристом Штейнфінкелем.

Томашевича за організацію клубу, де йшла азартна гра, мали разом з ним вислати в Петербурзі, але він обіцяв покаятись і його простили.

В Лодзі абанкрутована мануфактура фірма Зейлера. Пасів 800.000 карб.

В Томську в наказу сенатора Медема, який ревизує сибірську залізницю, арештовано і передано судовим властям бушного старшого агента матеріальної служби цієї дороги Маєунова і склинуто з служби начальника одділу служби руху інженера Сімова.

КРЕМЕНЧУК. Копійчану газету „Д'єляръ“ општрафовано на 500 карб.

ТОМСЬК. З наказу міністра народної освіти в томський технологічний інститут прийнято назад 41 студента, увільнених за забастовку в явнрві минулого року.

ВІЛЬНА. Губерньське лікарське правління визнало вилесенського поліціймейстера Шерауда похично-хворим і нездатним до служби.

ЕЛИСАВЕТПОЛЬ. Окружний суд присудив на 4 місяці в тюрму начальника вокзалів поліції Волкова за підлог і присвоєння конфіскованої зброї.

ЛОДЗЬ. Згоріла фабрика Розенталя. Шкоди зроблено на 100.000 карб.

МОСКВА. Губерньське земство запрошено взяти участь з своїми кустарними виробами у виставках по всяких городах Англії.

ПЕТЕРБУРГ. Застрелилась курсистка Серебрянова. Причина самогубства загадкова.

Ходить чуток, що наслідком іттендантської справи, яка тепер розбі-

себе в покої лежать з повязаною головою—вона не виносить бурі і завжди хворіє.

Толя теж заковався б кудись, але мама заборонила йому сидіти біля вікна і через те Толя страшенно кортить ще поїдити й подивитись.

У, який буйний та брудний потік б'їжить по улиці! І де він береться завжди?

Трах-тах-тах!—лукає грим і лямпя в ідальші дзвенить.

Толя тихенько хреститься й блідіє, але од вікна одійти не може.

І раптом він бачить щось надзвичайне. На улиці, в самому потоці під дощем, мокрі без шапок бредуть Федько, Стюпка і Васько. Вони поакачували штани аж до живота, падають ногами, сміються, щось видно кричать. Ім весело і любі! Вода, мабуть, тепла, а дощ, як душ у бані, так і облаває їх. Ось Федько підставляє лице під дощ, ловить краплі ротом. Які у їх смішині, мокрі голови!..

Васько щось найшов у воді. Що то?.. Підкова. Федько ховає в торбинку. Вони знов наабржали гвіздків, підков, залізничок! А Федько раз найшов навіть п'ять копейок!

Толя стає у весь аріст на вікні і махає руками, щоб його побачили. Але хлопці не дивляться на вікно. Вони падають ногами, бовтаються, грим тріщать у них над головами, але їм то й за вухом не свербить. Хмари над ними такі страшні, що дивитись моторошно, а їм те як раз і мило,—дощ, значить, ще довго буде.

Ось вони пританцювують, мабуть співають:

—Іди, іди, дощику Цебром,

рається в петербурзькому суді, буде повоз членів прийомочної комісії в аристократичними фаміліями, які загальною вилюзали в рух правосуддя підчас сенаторської ревизії.

МОСКВА. Московський кореспондент „Н. Вр.“ Ешов зробив доклад про організацію національної партії. Дебати набрали неслодиваного характеру. Одия з ораторів висловив жаль, що переследування української мови тільки обурює українців.

ЗА КОРДОНОМ.

Всякі звістия. ПЕТЕРБУРГ. З Відня повідомляють: загальне зібрання городської центральної бібліотеки постановило викинути з каталога бібліотеки твори д'Аунціо за те, що з приводу війни він видав агітаційний вірш проти Австро-Венгрії.

Франц Йосиф зовсім видужав. Він півгодини прогулювався пішки.

3 Петіньє: повернувся з подорожі король Миколай.

3 Софі: В городі Кічево, в Моластарекому вилайеті, болгарин кинув бомбу в дім городського управління. Дім зруйновано. Після цього турки вчинили погром християн.

3 Парижа: сербозво заведував Клемансо.

Література, наука, умілість і техніка.

„Засія“. Вийшло часло 6 популярного українського тижневика „Засія“. Зміст його такий: По світу.—Українське життя. З закордонної України, В. Л.—ка.—Як той жебрак, як той кобзарь, О. Слесаренка.—До тридцятилітнього ювілею Марії Костянтинівни Заньковецької, Юр. Сірого.—Китайська республіка, С. Тодосенка.—На новий шлях в земельній справі.—Як без грошей добути добре сельсько-господарське знаряддя та машини, агронома В. Ковалія.—Життя ескимосів в Греландії.—Про книги.—Сельсько-господарські.—Дописи.—Запитання і відповіді.

Театр і музика.

Філі театр М. К. Садовського. Наз повідомляють з певного джерела, що М. К. Садовський виготовлює план заснування філії свого київського театру в найбільших містах України. На першій черзі Харків, коли шде добре діло там, то згодом буде засновано такі-ж філії в Одесі та Кам'яці-Подільському. Можливо, що харківська філія почне свою діяльність з наступного осіннього сезону.

Вся художня і адміністративна справа буде вестись під головним керівництвом М. К. Садовського при найбільшій участі артистів: Ф. Левицького, С. Пацьківського, М. Вільшанського, Ів. Мар'яненка і Ковалевського. Харківський і київський театри будуть обмінюватись артистами.

Український театр. Завтра—з участю М. К. Садовського йде „Суєта“.

Городський театр. Перша гастрольна вистава—оп. „Жидовка“, бере участь відомий драм. творець Вітченко-Копола.

Театр „Соловцов“. Завтра з участю д-ки Чаруської—„Огни Іванової воча“.

Ідея українського художнього театру. Одна московська газета повідомляє, що д. Саксаганський і М. К. Заньковецька захоплює тепер проєкт заснування у Києві українського художнього театру, д-ка Заньковецька в розмові з сибірським тог-ж гаєти освітила в коротких рисах і майбутнє завдання цього художнього театру.

Що й казати, ідея чудова. Коли дійсно д-ка Заньковецька і д. Сакса-

Цебром—дебрицю Над нашою пшеницею“.

І дощ іде їм на голову, на плечі, на руки. Сорочки поприліпали до тіла, потік б'їжить, грим тріщить.

Але Толя грим уже не страшний. Толя й сам би побіг на улицю. Він ще дужче махає руками, але постукає боїться, бо мама почує.

Нарешті, Федько помічає Толю і починає махати рукою, закликаючи до себе. Васько і Стюпка теж вимахають, показують підкови, гвіздки, падають ногами, підсакають. Васько падає і сідає просто в воду. Федько й Стюпка регочуться, а Васько за ними.

Толя раптом зстрибує з вікна, швидко складає черевички, закатає штани і тихенько вибігає в сні, а з сівей на ганок. На йому бархатові курточка і штани,—жалко їх. Але хлопці вже коло ганку і кричать:

— Іди, не бієш! Дощ теплий.

— Та йди! От баба, мається!.. Раз—два!

Толя холодно і страшно, але він все хоче, щоб його звали бабою. Він сходить з ганку і обережно іде до хлопців. Ніжні вищепені ніжки його слотикаються, брудний потік залива бархатові штани, дощ враз вимочує куратно зачасане волосся і курточку. Спершу від цього холодно, але потім робиться так славно, мило. Толя од приємности аж вищить і падає ногою по воді! Хлопці теж кричать і, ехочащає за руки, б'їжать у няз. Толя посередній.

Ввечері Толя хворий, гарячий лежить у постелі, а Федька кладуть на стільці і луцять.

В. Винниченко. (Далі буде).

Батько здимає з себе ремінь, кладе Федьку на стільці і починає бити. Федько здригується всім тілом і шарпа ногами.

— Лежи!—кричать батько. — А кляте-ж яке, а кляте!—сплескує руками мати—хоч би-ж попросило тата, хоч би заплакало. Камінь, а не дитина! Сибіряка якябсь...

Вибивши „сібіряку“, батько виймає з кишені дві, або три копійки й дає йому.

— То тобі за те, а це за те, що правду говориш... Федько витирає сльози, що виступили з очей, бере гроші і ховає в кишеню. Він за ремінь не сердиться,—він розуміє, що так і треба. Але й три копійки бере, бо справді, не брехав. Як би він хотів, то міг би одбракхатися, але Федько брехати не любить.

Не любить також Федько й товаришів видавати.

ганський серйозно захоплені такою культурною місією утворення в українському театральному мистецтві живої художньої течії, то кому-кому, а їм відкрити це діло в довгі й ясні дні не можна. Во час йде, а в їх людський не стоїть. Але, вони затіяють справу.

І затіяють властиво через свою помилку, бо хотять зразу спіймати в руки журавля. Адже ж для того, щоб досягти таких рокишних рямів художньої творчості, як здобув собі доволу прагнє московський художній театр, та йти його шляхом, треба очевидно й починати з того, з чого почав цей театр. А фундатори московського художнього театру почали все з маленького діла, Майже з „любителства“: мало-помалу підбираючи, як зерно до зерна яскраві артистичні сили, талани, художників сцени. І почали діло з маленькими коштом, але з енергією і любов'ю та вірою в своє діло. Пізніше, коли вони себе показали, анімались і кошти для такого великого діла, як тепер.

В д. Садовського, мабуть, і досі не було би трупця, як би він все був ждав великих коштів. А його трупця за яких шість, сім років стала дійсно найкращою українською трупцею, як по ансамблові, так і по постановках пьес. І поки що, трупця д. Садовського—дійсно єдина художня українська трупця і випростовує робить вона своє діло настільки, на скільки дозволяють їй засоби, безупинно псуєючи все вищі і вищі парості в мистецтво. І треба вірити в те, що діло тут піде й далі таким же поступом.

Oesterreich, Lemberg, Астрія, Львів, Рінок, 10, Книгарня Наукового Т-ва ім. Шевченка Заначте, на яку мету

Від контори.

Звідолення в грошах одержаних конторою „Ради“ в фонд на вшанування пам'яті Б. Д. Грінченка. До 1 січня 1913 року.

Одержано через д. Пірковського (Ніжин) від таких осіб: Ф. Колодійченко—1 р., П. Пірковський—1 р., Ф. Линник—50 коп., Ф. Пірковський—50 коп., Р. і В. Трушковські—50 коп., В. Годилю-Годилевський—50 коп., М. Карапін—25 коп., Д. Годилю—25 коп., Ф. Денисенко—15 коп., С. Євлаш—15 коп., Т. Индило—50 коп., П. Сахно—25 коп., Ф. Павелко—15 коп., К. Демченко—10 коп., А. Миліч—30 коп., П. Вийлі—20 коп., і К. Пірковський—15 коп. Всього (за винятком 15 коп. на переписку) 6 руб. 30 коп.; через д. Дуковського (Львів) від різних осіб 4 р. 80 коп., Л. М. (Київ) 10 р., Книщенко і Коновалов (Харківщина) 5 р., Емец (Охтирка) 50 коп., Данилевич (Одеса) 50 коп., П. Книщенко (Харківщина) 1 руб., Ткаченко (Катеринослав) 10 руб., Микола (Київ) 50 коп.

Всього . . . 38 руб. 60 коп.
З початку 1911 р. 123 руб. 50 коп.
Разом за 1911-й рік 162 руб. 10 коп.
До початку 1911 р. 1.886 руб. 58 коп.

Загальна сума 2.048 руб. 63 коп.
З цієї суми одержано на 1-й 1913 р. в конторі „Ради“ 1.873 руб. 68 коп.

Ціни на хліб.

Пшениця (в копейках за пуд): в Одесі 129 (озима), 123 (улька) й 110 (суржак), у Миколаїві 121 (гірка-улька), у Маріуполі 125 (озима), 113—119 (гірка) й 131—133 (гарнівка), у Ростові 132—137 (гарнівка), 118—120 (гірка) й 117—132 (озима), у Київі 126—129, у Фастові 123—126. Жито: в Одесі 97, у Миколаїві 99, у Маріуполі 98, у Ростові 91—99, у Київі 93—97 (поміщицьке) й 89—92 (селянське), у Фастові 90—94 (пом.) і 86—90 (сел.). Одес: в Одесі 99, у Миколаїві 92 (білий) і 93 (чорний), у Ростові 83—85, у Київі 85—89 (поміщицький) і 78—83 (селянський), у Фастові 83—87 (пом.) і 76—80 (сел.). Ячмін: в Одесі 102—107, у Миколаїві 105, у Маріуполі 96, у Ростові 93—101. Кукуруза: в Одесі 82 (звичайна). Гречка: в Миколаїві 94 1/2. Прого: у Ростові 74.
Настрій млявий. Ціни за минулий тиждень знов трохи понизились.

Справочний одділ.

Календарні відомості Неаля, 12-го февраля. Великий піст. У Олександрії, митр. моск. св. Мелетія, арх. Антон, преп. Марія, Антонія, патр. Царградського, Марини і Євгенія. Сх. сон. 6 год. 51 хв., зах. сон. 5 год. 33 хв.
Понеділок, 13-го февраля. Великий піст. У Олександрії, митр. моск. св. Мелетія, арх. Антон, преп. Марія, Антонія, патр. Царградського, Марини і Євгенія. Сх. сон. 6 год. 52 хв., зах. сон. 5 год. 34 хв. Театр гор. нар. дову. „Суєта“.

Редактор В. Яковський.

Видавець С. Чвизаков.

Оповіді.

Не слабій дитині

зберегти справний шлунок краще всего, годуючи її молочною мукою „АЛЬПИНА“. Продається в аптеках і аптекарських магазинах.

Лікарські ліки.

ПРИТУЛОК ДЛЯ ПОРОДИЛЬ
М. І. Дмитрієвої-Личевської
Шукає лікарів-спеціалістів. Прийм. секр. вагітн. і породиль. у воєн. шпит. Мар. Благовіщенська 44.

Кабінет зувеного Дем'яновича
Цигури
Готель „Україна“ в Києві. Прийм. секр. вагітн. і породиль. у воєн. шпит. Мар. Благовіщенська 44.

Зуб на л-м. Бр. ТЕТЕЛБАУМ.
Прийм. лікарів-спеціалістів. Прийм. секр. вагітн. і породиль. у воєн. шпит. Мар. Благовіщенська 44.

КВАРТИРА
Готель „Україна“ в Києві. Прийм. секр. вагітн. і породиль. у воєн. шпит. Мар. Благовіщенська 44.

ДРАЦЯ
Готель „Україна“ в Києві. Прийм. секр. вагітн. і породиль. у воєн. шпит. Мар. Благовіщенська 44.

Переписую, виправляю рукописи до друку, правлю коректуру, а також беру на себе всі клопоти по виданню книжок. Листом, на відповідь марку. Київ, Пальчиківська, № 8, кв. 6. І. Відлянському для С.

Шукаю посади в номерах, їдальню, рестор., дом. швейц., або в конст. посади. Мало атест. Може з залог. згод. на видав. Фундук. Болдін. Свіверн. гост. швейцар. малч. для СОЧИНСЬКОГО.

Нова КОБЗА прод. гарної проб. Стрілець на 8. кв. 14. Майстр П. Бороник прийм. замовлен. на КОБЗИ: Остер, Черн. губ. д. Горвола. 3-110-2

Бчехня на сам. росповсюдж.
ТІЛЬКО ПО АМЕР. сист. дж. курт. ти що вчат. вичу. в два тижні добр. пис. куп. 3 карб., для позмож. 2 нарб. після сніжч. курсу дається два тижні безплат. практ. Прийм. переп. Особ. що нудують в перепис. прошу автентич. за роком. безплат. маю завязч. г. ПРОДАЖ І ВИПОЗИЧЕННЯ п.ш. маш. р'ш. сист. Біб.-Бульвар, 6, контора П. ПЕТРОВА. 0-67-12

В. С. Я. К.

На цвинтарі Михайлівського монастиря вийдено жіночий годинчик, откритий, чорний малай. Михайлівська буд. № 8, кв. 3. 2-114-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

Дорожні речі:
скрині, чайманди, несесери, сакви, коробки, портфелі, плащі, подушки, багажні реми.
С.-Петербурзька фабрика білизни та краваток
Р. М. Гершман
Прорізна, 2, телефон 282.
Приймаються замовлення, переробки і пошиття білизни. Ціни цілком справинливі, без торгу. 1-125-1

ВИКОРИСТАННЯ ПІСКУ
На цеглу, черепицю, порож. буди. камінь, цеглу, труби і т. інше провідяться краще всего машинами д-ра Гаспарі. Нависні повні конструкції Борезитиса нічепного паслау-ванія.
Машинобудівельний завод **Д-ра Гаспарі і С-ки**
Маркер-штетдт (Германія)
прохашмо віддати наш завод.
Каталог № 351 дуно.

Плюбні розлуки. (Бранорав. д'їла). Кирні справи узакон. і усновлення дітей, окремі паспортні жінкам, одвіни, апелант і косяційні скарги. Прохашни на ВИСОЧАШНЕ ІМ'Я, ворава літими заочно. Прийм. від 3 до 6 год. дня. В.-Володимирська 45, кв. 7-а парадн. хід. Э. А. Туржанский.

ЩЕ НЕЧУВАНО
каракульська шапка
Тільки за 2 карб.
3 штуци. вищ. сорту чорного або т-сірого каракуля на чорн. чисто-шовков. атласній підкладці. При замовленні вказ. обсяг голви. Висид. налож. плат. без заплата. За перес. та уваск. прирахок. 55 к., в Сібір 95 к. При замовленні 3-х шапок перес. за ваш кошт. Як вевод. поверт. гроші цілком. Адрес: г. Львів, Т-му Дому Льва Рубашкина, 776-5

Перше Київське Т-во ЗАКРОЙЩИКІВ.
Наступники фірми **Я. КАПЛЕРА.**
Хрещатик, Пасаж, телеф. 363.
Пропонує до сезону великий вибір матер'ялів англійських та російських фабрик, для прийома замовлен. воєнного та штацького вбрання. 10-112-1
П.п. СТУДЕНТАМ як і перше традиційна знижка.

Р. Гронсбі і С-ки
Завод засновано у 1815 р.
Справжні Англійські чотирьохтактні **НАФТОВІ ДВИГУНИ „ГОРНСБИ-АКРОЙДЪ“.**
В Росії є в роботі більш як 5000 моторів. Найекономніша двигательна сила. Зовсім без запаху і шуму. Представники для Київського району **ЗАГАЛЬНА ТЕХНІКА К-РА**
Інж.-техн. **А. С. РИВЛІН** і **Л. М. КРАМНИК,**
Київ, Пушкінська, 2. Телеф. 1395. 0-738-17

Заробіток од руб. 1.50 і більше на день.
Потрібні співробітники і співробітниця для в'їзана на наших нових автоматичних швидко-в'їзальних машинах „ВІКТОРІЯ“. Неурада та швидка робота на протязі цілого року в дома. Підготовка не обов'язкова. Далечина не заважає. Ми купуємо вироб. Вимагайте безплатно умови й пошенія.
Товариство в'їзальних машин **ТОМАСЪ**. ІНТІК-КІОНАУ і С-ка. С.-Петербург, Вознесенський, 21. Деп. № 83. 0-81-1

ДО ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ ДНІВ! вже вийшли в продаж **ЖЕТОНИ-БРЕЛОКИ**
Рельєф чудової артистичної роботи.
З барельєфом Т. Шевченка. (Новий впуск).
ЦІНА: золотим (56 проб) по 14 карб., срібним (84 проб) по 1 карб. 50 коп., бронзовим по 75 коп. За пересилку до 10 шт. 35 коп., накладкою платано 45 коп. При замовленні більш дешка-пересилка дуно, а при випусці не менш 50 штук (ріжних), ще 10 процентів зиск. Купувати можна в Україні: київ. (Безаківська 8), книгарні Л.-Н. Вістника (В.-Володимирська, 28), Склад виданія у Київі, в крамниці „Час“, Театральна площа, 48. 0-97-2

У українську книгарню був. ред. „Київ Стар“ (Київ, Безаківська, 8) надійшли до продажу такі нові книжки:
Александров Д. Студенцька квартири в Києві. (Итого студ. кварт. анкеты) 1910 г., ц. 25 коп.
Бондаренко Ів. Про Гарибальді, борца за волю Італійського народу. О. р. 1908, ц. 15 к.
Володькин А. Хатня революція. Комедія на 4 ді. Видання друге. Київ, р. 1912, ц. 20 к.
Вороний Микола. Ліричні поезії, т. I, Київ, р. 1912, ц. 80 коп.
Черкаєнко С. Ахметія. Оповідання. Видання „Український Учитель“. К. р. 1911, ц. 3 к.
Цап та Барам. Лисичка, лівни і котик. Народні казки. Видання „Укр. Учитель“, р. 1911, ц. 3 к.
Сірий Ю. Про горобця, славного молодця Оповідання. Видання „Укр. Учитель“, р. 1911, ц. 6 к.
Рукавичка, Дід та Баба. Народні казки. Видання „Укр. Учитель“. К., р. 1911, ц. 3 к.
Богданов М. Проф. Миша. Оповідання старої нині. Видання „Укр. Учитель“. К., р. 1911, ц. 3 к.
Шерстев Г. Солоний. Олуд. Оповідання Видання „Укр. Учитель“. К., р. 1911, ц. 3 к.
Цікаві оповідання про собак. Видання „Укр. Учитель“. К., р. 1911, ц. 6 к.
Сміховина. Збірничок веселих віршів та приповісток. Видання „Укр. Учитель“. К., р. 1911, ц. 7 к.
Андерсен Г. Дівчинка з сиринками. Стокротка. Казки. Видання „Укр. Учитель“. К., р. 1911, ц. 3 к.
Петро Ш. Червона шапочка. Казка. Видання „Укр. Учитель“. К., р. 1911, ц. 3 к.
Вороний П. Такий самий. Оповід. Вид. „Кришніца“. К., р. 1911, ц. 6 к.
Його-ж. Коло перелив (3 натурн). Вид. „Кришніца“. К., р. 1911, ц. 5 к.
Грінченко Б. Яког нам треба школи. Вид. третє. К., р. 1911, ц. 4 к.
Його-ж. Оповідання про Ів. Котларівського. К., р. 1912, ц. 5 к.
Герцький М. Ярмарок в Голтві. К., р. 1911, ц. 4 к.
Гайдайчук Г. Над Чорним мором. Опов. Видання „Діа“. К., р. 1911, ц. 25 к.
„Українська Жінка“. Журнал № 1, январь 1912 г., ц. 45 к.
„Найтничок“. Багній літ.-гумористичний збірник. К., р. 1911, ц. 20 к.
Лисенко М. Збірничок українських пісень. 7-й випуск. К., р. 1911, ц. 2 руб.
Алгердєф С. Королєви Півночі. Оповідання. Вид. Сп. К., р. 1911, ц. 80 к.
Макогоненко-Вєб. В суді та інші опов. Вид. друго. К., р. 1911, ц. 7 к.
Міхновський М. Лірика. К., р. 1911, ц. 50 к.
Мова В. Старє гніздо й молоді птахи. Ком. на 4 ді. Х., р. 1911, ц. 20 к.
Олєс О. Книжка третя. Дешеве видання. К., р. 1911, ц. 60 к.
Олександренко. По Мюллеру. Водевідь. К., р. 1911, ц. 20 к.
Понятенко П. Культура, національність та асиміляція в їх зв. стосунках. К., р. 1911, ц. 20 к.
Плюш О. Твори т. II. Оз. 1911, ц. 60 к.
Поліщук К. Веселіші поборохнені й шира правда на вокає. К., р. 1911, ц. 10 к.
Петро Н. Проф. Очерки из истории украинской литературы XVII и XVIII вв. К., 1911 г., ц. 3 р.
„Світло“. Український педагогічний журнал за р. 1911—12, вийшли I, II, III, IV і V книжки. Ціна книжки 50 коп.
Стешенко І. Євгеда Котларівського і Котельницького в порівн. з іншими текстами. К., р. 1911, ц. 25 к.
Сміленко А. Ремісничка справа на Україні. К., р. 1911, ц. 3 к.
Самійленко В. Комерція. П'єса на 3 д. К.-ред., р. 1911, ц. 20 к.
Федорченко І. Вавилон та юдаїзм. К., р. 1911, ц. 15 к.
Франчак М. Депутат. Жарт на 3 ді. П. 1911, ц. 30 к.
Черкаєнко С. Маленький Горбань та інші опов. Вид. „Укр. Учитель“. К., р. 1911, ц. 40 к.
Шалєв Ф. Розбійники. „Всесвітня Бібліотека“ № 3. К., р. 1911, ц. 60 коп.
Шелухін С. Школа за 2000 років до наших часів. Вид. „Укр. Учитель“. К., р. 1911, ц. 10 коп.
Щоголів І. Як збути оселяні. К., р. 1911, ц. 3 к.
Яворницький А. Драний хутір. Кат., р. 1911, ц. 30 к.
Багато нових листовних карток на воєні ціни, портрети письменників, бисти Шевченка, Л